

A Régiók Bizottsága véleménye – Városi-vidéki partnerség és kormányzás

(2013/C 356/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- elismeri, hogy léteznek olyan jogi és adminisztratív, valamint adózási és finanszírozási akadályok, amelyek gátolják a városi és vidéki térségek közti partnerségek alakulását és dinamizmusát. Az említett partnerségek fejlődését elősegítő jogi és pénzügyi keret szavatolásához fel kell tární és meg kell szüntetni ezeket az akadályokat;
- azt ajánlja a tagállami szintű irányítási hatóságoknak, hogy használják fel az EU által a regionális és vidékfejlesztési politika keretében kínált új területfejlesztési eszközöket, beleértve az integrált területi beruházásokat (ITB), a közösségi szinten irányított helyi fejlesztést (CLLD), a globális támogatásokat és a több alaptól származó finanszírozásra épülő megközelítést;
- hangsúlyozza, hogy az alapokra való jogosultság kritériumait tekintve el kell ismerni a funkcionális területeket, ugyanakkor integrálni kell az EU regionális és közös agrárpolitikája által rendelkezésre bocsátott finanszírozási forrásokat;
- feltétlenül szükségesnek tartja a jobb adatgyűjtést a funkcionális területek szintjén. Ily módon egy olyan megalapozott adatbázis jön majd létre, amely a jobb, megalapozott módon történő területrendezést szolgálja majd, megindokolva az intézkedések arányosságát;
- a városi-vidéki partnerségek határokon átnyúló szempontjaira helyezi a hangsúlyt, valamint arra, hogy hogyan használják fel az Európai Bizottság által ajánlott pénzügyi eszközöket a városi-vidéki, határokon átnyúló kapcsolódások gazdasági fejlődési potenciáljának ösztönzése érdekében;
- kiemeli, hogy be kell vonni a magánszektor és a szociális gazdaságot, amelyeknek a hozzájárulása több mint előnyös, tekintettel a teljesítménykritériumokra, a vállalkozói és innovációs kapacitásra, a lehetőségek érvényesítésére, valamint a társadalom mozgósítására, de főleg a tőkevonásra és a köz- és magánszféra közötti partnerségek kiépítésére.

Előadó

Romeo STAVARACHE (RO/ALDE), Bacău polgármestere

Referenciaszöveg**I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK****A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA****Megállapítások a városi-vidéki partnerségről**

1. A városi és vidéki területeket demográfiai, gazdasági és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést lehetővé tevő infrastrukturális kapcsolatok kötik össze. A javak szállításából, a lakó- és munkahely közti ingázásból, az oktatási, egészségügyi, víz- és hulladékgazdálkodási szolgáltatásokból, a gazdasági ügyletekből, a természeti erőforrásokhoz való hozzáférésekből, valamint a kulturális és szabadidős tevékenységekből eredő városi-vidéki összeköttetésekre a kormányzás valamennyi szintjén lévő döntéshozóknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk. E kapcsolatok kezelési módja befolyásolja a funkcionális területek gazdasági és társadalmi fejlődését, közvetett módon pedig e területek lakóinak életminőségét.

2. A városok és az őket körülvevő települések közötti kapcsolatok összehangolásának hiánya gyakran kedvezőtlen fejleményeket eredményez mind a városokban, mind pedig a környező térségben. A kölcsönös függések tudatosítása és megértése hozzájárul azoknak a problémáknak a megoldásához, amelyekkel a vidéki és a városi területek szembesülnek. Mindkét oldalt ösztönözni kell annak belátására, hogy kölcsönösen függnek egymástól és sok szálon kapcsolódnak egymáshoz.

3. A városi-vidéki kormányzásra vonatkozó legjobb modellek meghatározásának előfeltétele a kapcsolatok megértése és azoknak a kihívásoknak a meghatározása, amelyekkel mind a városi, mind pedig a vidéki területek szembesülnek. Már a kezdetektől fogva ki kell zárni a mindenkire egységesen alkalmazható megközelítést.

4. A demográfiai hanyatlás – különösképpen az elzárt területeken –, a környezeti fenntarthatóság és a tájvédelem, a természeti erőforrásokhoz és kulturális értékekhez, a közszolgáltatásokhoz és a fogyasztási cikkekhez való akadálytalan hozzáférés, a városi területeknek a vidék kárára történő terjeszkedése, a gazdasági visszaesés, a régiók versenyképessége, a régióközi összeköttetések, a közpolitikák hatékonysága és a külső finanszírozási lehetőségek kihasználása kihívásokat jelentenek a városi-vidéki partnerség számára.

5. A kihívások sokfélesége a városi-vidéki partnerségek céljaiban is tükröződik: gazdasági fejlődés, integrált területfejlesztés, a szinergiahatások kihasználása, a regionális versenyképesség erősítése, a partnerségben nyújtott szolgáltatások méretgazdaságossága, a területek összességének fejlesztése, az érdekvédelmet célzó közös tevékenységek, a köz- és magánalapokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos stratégiai együttműködés stb.

6. A területek szintjén létező gazdasági, társadalmi és környezeti kapcsolatokból kiindulva létre lehet hozni a városi-vidéki funkcionális területeket. E területek meghatározásának

szükségessége abból a tényből ered, hogy a városok és települések fejlesztési politikáinak alapjául szolgáló hagyományos elgondolást korlátozzák az adminisztratív határok, emellett pedig az nem koherens a helyi szintű társadalmi-gazdasági valósággal.

7. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) a funkcionális régió általános fogalmát a következőképpen határozza meg: olyan földrajzi térség, amelynek határai általában nem felelnek meg a helységek adminisztratív határvonalainak, és amelyben – valószínűsíthetőleg bizonyos kormányzati formát igénylő – konkrét (funkcionális) területi egymásrautaltságok figyelhetők meg.

8. A városi-vidéki partnerségek geometriailag rugalmasak. A rugalmasság a következőkre vezethető vissza: (1) a partnerség célja, amelyet egy vagy több terület is meghatározhat, (2) a partnerség alapját jelentő érdek – egy projekt kezelése vagy a funkcionális terület integrált irányítása, (3) a választott, „alulról felfelé” vagy „felülről lefelé” irányuló kormányzati modell.

9. A gyakorlat azt mutatja, hogy a megközelítések és a nehézségek régióról régióra és országról országra változnak. Előfordulnak olyan helyzetek, amelyekben a nemzeti adminisztrációk intézményesítették a városi-vidéki együttműködési keretet, és olyanok is, amelyekben ez a keret rugalmas. A sokféleség valós előnyt jelent az EU részére, mivel kutatási és innovációs lehetőségeket, valamint sokféle modellt és gyakorlatot biztosít.

10. A háttértől függetlenül az együttműködés sikere szempontjából meghatározó közös tényező a partnerek közötti párbeszéd és egymás iránti bizalmuk, valamint a terület közös szükségleteinek felismerése és felvállalása.

11. A helyi partnerek közötti horizontális, illetve az érintett különféle kormányzati szintek hatásai közötti vertikális bizalomhiány káros lehet, és rendszerint lassítja az együttműködési folyamatot. A bizalom kiépítéséhez, illetve az összetett és közös érdekű problémák megoldásának kidolgozásához elengedhetetlen valamennyi érintett döntéshozó fokozott politikai erőfeszítése.

Az Európai Unió szintjén jelentkező kihívások

12. Bár az Európai Unióban, ahogy azt a válság előtti statisztikai adatok makrogazdasági elemzése mutatják, az elmúlt években mérséklődtek a tagállamok közti fejlettségbeli különbségek, ez már nem mondható el regionális szinten, ahol a helyzet súlyosbodásának lehetünk tanúi. Fontos ezért, hogy

megtalálják a legmegfelelőbb megoldásokat a régiók közti eltérések csökkentésére és az életminőség javítására a gazdasági szempontból lemaradt régiókban, az ipar, a szolgáltatások és a környezetbarát mezőgazdaság fejlesztése érdekében.

13. A területrendezés gyakran kizárólag a területi közigazgatási egységek szintjén történik, és nem a funkcionális értelemben vett régióin, anélkül, hogy számításba vennék a városi és vidéki térségek kölcsönös függését. E hiányosság kedvezőtlen hatással járhat a területi kohézióra nézve, és csökkentheti a gazdasági és társadalmi fejlődést konzolidáló helyi szintű szinergiák megvalósításának lehetőségét.

14. Hatékonysági megfontolásból a fejlesztési politikák integrált megközelítését nem kellene szigorúan a városi és vidéki területet elválasztó adminisztratív határookra korlátozni, és figyelembe kellene venni a funkcionális méretet. A városok körüli területek – az úgynevezett „periurbánus” területek – hozzájárulnak a fenntartható fejlődéshez, energiát, valamint környezeti és kulturális erőforrásokat biztosítanak, javítva így az életminőséget. Ismert azonban, hogy a városok a közszolgáltatások, a kereskedelem, az egészségügy, a felsőoktatás, a közlekedés, az innováció és a foglalkoztatás központját jelentik.

15. A városok és települések adminisztratív határai gyakran eltérnek régiójuk gazdaságföldrajzától. Ráadásul a funkcionális régiók folyamatosan változnak, ami miatt a területi politikáknak kiigazíthatóknak és kellően rugalmasaknak kell lenniük. A városi és vidéki övezetek közti kölcsönös függés leggyakoribb tényezőjét, a munkavállalók lakó- és munkahelye közti ingázást tekintve például közismert, hogy optimális esetben a közlekedési időtartam legfeljebb egy óra, ha ennél hosszabb, az károsan befolyásolja a munkahely elérhetőségét.

16. A városi és vidéki térségek közti együttműködések alapuló integrált megközelítés új és dinamikus lehetőségeket teremthet a gazdasági fejlődésre. A fenntartható és inkluzív, regionális szintű gazdasági növekedés nagymértékben függ a városi-vidéki együttműködési potenciál kiaknázásától.

17. Abból az elvből kiindulva, hogy a szomszédos városi és vidéki térségek között versengés helyett inkább komplementaritásnak kellene megvalósulnia, a hatóságok fellépéseinek koordinálása valódi kihívást jelent. A városi és vidéki területek csak így találhatnak előnyös megoldásokat, és simíthatják el az esetleges érdekellentéteket.

18. A városi-vidéki partnerségek a stratégiák és a programok előkészítése tekintetében, és különösképpen egyes kormányzási struktúrák kifejlesztéséhez hosszú távú megközelítést igényelnek. A hosszú távú gondolkodás előnye főként az összhang és a jelentős eredmények elérése. A partnerségek hozzájárulhatnak a valódi problémák megoldásához, akár a helyi szükségletek megválaszolása által, mind a városi, mind a vidéki területeken, akár konkrét közös megoldások alkalmazásával. A regionális és helyi önkormányzatoknak ragaszkodniuk kell az EU többéves költségvetésének tervezése és végrehajtása során ahhoz, hogy a prioritást a hosszú távú stratégiai megközelítés kapja, orvosolva így módon a procedurális jellegű szabályozási intézkedésekből eredő működési zavarokat.

19. A városi-vidéki partnerségek jellegéről szóló tanulmányok egyértelművé teszik, hogy a partnerségek sikere nem csak az olyan felsőbb szintű, közszférából kiinduló beavatkozásoktól függ, mint a jogalkotási intézkedések vagy a finanszírozási eszközök, legyen szó akár tagállami, akár uniós szintűekről. Az ilyen intézkedések azonban döntő hatást gyakorolhatnak e partnerségek alakulására, motiváltságára, fenntarthatóságára, hatékonyságára és a kitűzött célok teljesítésére való képességére. Előfordul az is, hogy a partnerségek megalakítása és igazgatása olyan költségekkel jár, amelyeket a partnerek nem tudnak méltányosan megosztani. Ilyen esetekben a partnerség kohéziójának biztosítására anyagi támogatást és/vagy technikai segítségnyújtást kell előírni. Az EU számára kihívást jelent ezeknek az intézkedéseknek a meghatározása, amelyekkel ösztönözhető és támogathatók a partnerségek, úgy, hogy közben nem alakul ki a pénzügyi hozzájárulástól való függés, és megelőzhető a pusztán papíron létező partnerségek létrejötte, amelyek nem szolgálják a közösség általános érdekét.

20. A városi-vidéki partnerséggel összefüggésben gyakorolt többszintű kormányzás valamennyi hatósági szint és az érintett intézményi partnerek bevonását feltételezi. A város- és vidékpolitikai eszközöket nemzeti vagy európai szinten kezelő intézmények gyakran nem veszik figyelembe a városi-vidéki kölcsönös függőségeket, illetve az ezekhez kapcsolódó kihívásokat, valamint a potenciális kockázatokat és előnyöket.

21. A határ menti régiók számára különösen a határok EU-n belüli egyre nagyobb mértékű megnyitása hozott új dinamikát. A határokon átnyúló városi-vidéki partnerségek komoly fejlődési lehetőségeket tartogatnak, ezek kiaknázásában pedig alapvető szerep hárul az Európai Unióra.

A regionális és helyi önkormányzatok szempontjai

22. A városi-vidéki partnerség hozzáadott értéke az állami intézkedések hatékonyságának növekedésében, az alapok összehangoltabb használatában, a közös problémák integrált megoldásainak és nem utolsósorban a területi szintű szolidaritásnak az előmozdításában mutatkozik meg.

23. A városi és vidéki önkormányzatok által tett intézkedéseknek a helyi közösségek részvételére kellene összpontosítani a munkák megtervezésében és kivitelezésében. Az intézkedések hatékonysága az előbbiektől aktív részvételének függvénye.

24. Miközben az intézkedések hatékonysága alapvető a problémakezelés, a gyakori változások és a régiók földrajzi jellegű kihívásai szempontjából, meg kell említeni, hogy a kormányzás megszilárdítása néha több időt vesz igénybe. Következésképpen arra van szükség, hogy az érintett felek – és különösen a városi partnerek – tegyenek tanúbizonyságot önzetlenségükről, legyenek képesek arra, hogy szembeszálljanak az előítéletekkel, az adminisztratív vagy gazdasági szempontból jelentkező aszimmetria ellenére ösztönözzék a partnerekkel szembeni egyenlő elbánást, vállalják határozottan elkötelezettségüket, tegyenek fokozott politikai erőfeszítéseket a kapacitásépítésre, valamint bizonyítsák nyitottságukat a rugalmas megközelítés érdekében.

25. Léteznek olyan jogi és adminisztratív, valamint adózási és finanszírozási akadályok, amelyek gátolják a városi és vidéki térségek közötti partnerségek alakulását és dinamizmusát. Az említett partnerségek fejlődését elősegítő jogi és pénzügyi keret szavatolásához fel kell tárnai és meg kell szüntetni ezeket az akadályokat.

26. A közszolgáltatások nyújtása terén fellépő kölcsönös függés, a fenntartható fejlődés és a városi-vidéki partnerségek által kínált üzleti lehetőségek kellőképpen együttműködésre ösztönözhetik a városi és a vidéki partnereket.

27. Nagyon fontos a partnerségek előnyeinek nyomon követése és mérése. Miközben a kézzelfogható eredményeket könnyebb mérni, a nem kézzelfoghatókat nehéz felbecsülni, bár ezek is ugyanolyan fontosak. Ráadásul a partnerséget finanszírozó egyes szervezetek által irányított külső intézkedések esetében még fontosabb az előnyök számszerűsítése, még akkor is, ha a partnerek az elért eredményeket tekintve bizonyos elégedettségüknek adnak hangot.

Politikai ajánlások

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

28. megerősíti az Európai Parlament és az Európai Bizottság által javasolt, a végrehajtás szakaszában lévő RURBAN kezdeményezés támogatását, amely megalapozza majd azokat az uniós szintű új intézkedéseket, amelyek célja az integrált területfejlesztés és a városi-vidéki partnerség fejlődésének támogatása;

29. üdvözli a tagállamok szintjén elért eredményeket a 2020 területfejlesztési menetrend és a kohézióért felelős miniszterek által elfogadott politikai dokumentumok végrehajtását tekintve: a fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Charta, a Marseille-i Nyilatkozat a fenntartható európai város új közös modelljéről, valamint a Toledói Nyilatkozat az integrált városfejlesztés mint az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérését szolgáló eszköz szerepéről;

30. támogatja az Európai Parlament ajánlásait a következő tárgyban: „Helyes kormányzás az EU regionális politikája területén: az Európai Bizottság segítségnyújtási eljárásai és az általa végzett ellenőrzés”, és sürgeti ezeknek a végrehajtását a 2014–2020-as új tervezési időszakban; ⁽¹⁾

31. hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a partnerségekre és a kormányzásra vonatkozó bevált gyakorlatoknak, valamint ismereteknek a cseréjét; ⁽²⁾

⁽¹⁾ Az EP 2009/2231(INI) sz. jelentése: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2010-0280+0+DOC+XML+V0//HU>

⁽²⁾ A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) ajánlása – a városi-vidéki partnerségre vonatkozó átfogó tanulmány; az építkezésekre, városi ügyekre és területfejlesztésre vonatkozó kutatással foglalkozó szövetségi intézet tanulmánya: „Partnerség a városi-vidéki fenntartható fejlődésért: bizonyítékul szolgáló adatok”, Eurocities-jelentés: „Városok – az adminisztratív határokon túlmutató együttműködés: a tapasztalatokon alapuló adatok”, valamint a CEMR jelentése: „Városi-vidéki partnerség az integrált területfejlesztésért”.

32. elismeri a kohézióra és a vidékfejlesztési politikákra vonatkozó európai szabályozás harmonizálásának jelentőségét, amelyre az alapokra vonatkozó közös rendelkezésekről szóló új rendelet révén kerül sor – amely nagyobb rugalmasságot biztosít a helyi és regionális önkormányzatok számára a több témára kiterjedő, integrált területi projektek kialakításához –, és különösképpen az integrált területi beruházásokra (ITB) és a közösségi szinten irányított helyi fejlesztésre (CLLD) vonatkozó javaslatokét;

33. azt ajánlja a tagállami szintű irányítási hatóságoknak, hogy használják fel az EU által a regionális és vidékfejlesztési politika keretében kínált új területfejlesztési eszközöket, beleértve az integrált területi beruházásokat (ITB), a közösségi szinten irányított helyi fejlesztést (CLLD), a globális támogatásokat és a több alpból származó finanszírozásra épülő megközelítést;

34. azt ajánlja, hogy az új tervezési ciklusban ösztönözzék az integrált területi megközelítést oly módon, hogy beépítik és világosan megemlítik a partnerségi szerződésekben a – különösképpen a városi-vidéki partnerségeknek címzett – támogatási intervencióknak és intézkedéseknek a funkcionális területek szintjén jelentkező területi dimenzióját;

35. kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az Európa 2020 stratégia tematikus célkitűzéseiből kiindulva strukturálják beruházási programjaikat, de a lefedett földrajzi terület szempontjából elhatárolhatják a funkcionális területeket. Az alapokra való jogosultság kritériumait tekintve el kell ismerni a funkcionális területeket, ugyanakkor integrálni kell az EU regionális és közös agrárpolitikája által rendelkezésre bocsátott finanszírozási forrásokat;

36. támogatja azt az elgondolást, hogy a városi-vidéki partnerségek nem használhatók fel arra, hogy a gazdasági potenciált egy bizonyos térben másféleképpen osszák el, sem pedig arra, hogy egy funkcionális területen pénzügyi újraelosztást idézzenek elő. A városi-vidéki partnerség a meglévő lehetőségek helyes felhasználására és a részek összekötésére szolgál, szem előtt tartva a helyi fejlesztés előmozdítását;

37. úgy véli, hogy elengedhetetlen a városi-vidéki partnerség keretén belüli intézményi elaprózódás kockázatainak jobb számszerűsítése: a partnerek közötti potenciális érdekütközések, ezek gazdasági dimenziója, a gazdasági hatékonyság növelését szolgáló lehetséges reformokat érintő veszélyek, illetve az intézkedések jogszerűségének elismerésével összefüggésben a stabilitásra vonatkozó veszélyek, a pénzügyi törekenység és fenntarthatóság, a finanszírozási szükségletek és a meglévő lehetőségek közötti összhang esetleges hiánya, az érintett partnerek és a magánpartnerek nem megfelelő bevonásának kockázata stb.;

38. továbbra is szükségesnek tartja, hogy európai szinten jobban népszerűsítsék és ismerjék el a partnerség előnyeit. A helyi önkormányzatok közfeladatok szervezését szolgáló intézményi kapacitásainak konszolidációja, a meglévő kapacitások fejlesztése és kihasználása, valamint a termelékenység növelése, az erőforrások racionalizálása és a természeti erőforrásokhoz való jobb hozzáférés minden kormányzati szint és az EU által is támogatandó. A funkcionális régiók ismertségének növelése, a szomszédos adminisztratív egységek versengése által keltett negatív hatások csökkentése (különösen az adók vonatkozásában), a beruházások jobb méretgazdaságossága, a gazdasági életképesség, a szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a ki nem használt források mobilizálása, a helyi ismeretek javítása információcserével, a városterjeszkedés trendjének mérséklése mind példa a város és a vidék együttműködése előtt álló kihívásokra;

39. javasolja, hogy tartsák fenn a funkcionális régiókat és a határokon átnyúló városi-vidéki partnerségeket mint az európai strukturális és beruházási alapokból finanszírozott többéves fejlesztési programok megvalósításának referenciaelemeit;

40. hangsúlyozza, hogy az európai programoknak rugalmasnak kell lenniük, hogy lépést tudjanak tartani a funkcionális területek által megtapasztalt valósággal, és hogy olyan mechanizmusokat fejlesszenek ki, amelyek segítik és bátorítják a vidéki és városi területeket abban, hogy könnyebben együtt tudjanak működni, és hogy támogassák a hatékonyabb politikai megoldásokat;

41. feltétlenül szükségesnek tartja a jobb adatgyűjtést a funkcionális területek szintjén. Ily módon egy olyan megalapozott adatbázis jön majd létre, amely a jobb, megalapozott módon történő területrendezést szolgálja majd, megindokolva az intézkedések arányosságát, vagyis annak szükségességét, hogy ott kerüljön sor a tervezésre, ahol gyakorlatilag is láthatóak a problémák vagy a változások. Ezenfelül, hogy konszolidálni lehessen a partnerség működésére (vagy ennek ellenkezőjére) vonatkozó megalapozott adatok felhasználását, olyan gyakorlati példákra van szükség, amelyek a partnerség hozzáadott értékét és előnyeit mutatják a fenntartható gazdasági fejlődés szempontjából.⁽³⁾ Az ESPON elemzése ebből a szempontból különös fontossággal bír majd a politikaalkotók és a projektek végrehajtói szempontjából;

42. meg van arról győződve, hogy a kézzelfogható és a nem kézzelfogható előnyök jobb megértése alapvető a városi-vidéki partnerségek minőségének értékeléséhez. Ezek bizonyosságát adják majd annak, hogy milyen európai hozzáadott értéket jelentenek a városi-vidéki partnerségek az Európa 2020 stratégia célkitűzései teljesítésének szempontjából. Ekképpen a közös mutatók kidolgozása hasznos lehet az előnyök számszerűsítése tekintetében, a helyi önkormányzatokat pedig bátorítani lehetne ezeknek

⁽³⁾ Ezzel összefüggésben említést érdemel a PURPLE elnevezésű európai hálózat, amelyben különböző uniós tagállamok periurbánus régiói együtt vizsgálják a városkörnyéki vidéki területek lakhatóságának kérdését.

a mutatóknak a használatára. A partnerségek hosszú távon összehasonlítható teljesítményértékelés tárgyát képezhetnek, főleg akkor, ha az európai alapokból finanszírozott programokról van szó;

43. bátorítja a helyi és regionális önkormányzatokat arra, hogy dolgozzanak ki új innovatív városi-vidéki kormányzási modelleket, amelyek maximalizálnák a városi-vidéki együttműködés hatásait és az elért eredményeket;

44. javasolja, hogy a városi-vidéki partnerség legyen az URBACT program és az innovációs cselekvések keretében prioritást élvező témák egyike, hogy tőkésíteni lehessen az uniós városi-vidéki partnerség tapasztalatait és gyakorlatait, és hogy ösztönözni lehessen egyes innovatív kormányzási modelleket;

45. szükségesnek tartja az együttműködés megerősítését, különösen a határokon átnyúló együttműködés összefüggésében, valamint a partnerség tranzakciós költségeinek a társfinanszírozását az uniós programokon keresztül pénzügyi támogatás révén, ezek a költségek ugyanis (pl. az adminisztratív és humánerőforrás-költségek) elég magasak lehetnek. A partnerség fenntarthatóságának biztosítása érdekében mindezt mérlegelni kellene, hasonlóképpen a költség-haszon viszonyt is;

46. úgy véli, hogy a partnerség csak akkor lehet hatékony, ha állandó partnerei között szerepel a magánszektor, a szociális gazdaság és a nem kormányzati szervezetek, és élvezzi a polgárok támogatását;

47. a városi-vidéki partnerségek határokon átnyúló szempontjaira helyezi a hangsúlyt, valamint arra, hogy hogyan használják fel az Európai Bizottság által ajánlott pénzügyi eszközöket a városi-vidéki, határokon átnyúló kapcsolódások gazdasági fejlődési potenciáljának ösztönzése érdekében;

48. hangsúlyozza a polgárokkal folytatott párbeszéd jelentőségét, amely elengedhetetlen a városi-vidéki kormányzás folyamatában a közös víziót és célkitűzéseket szolgáló konszenzus, illetve a bizalom megerősítése érdekében;

49. szükségesnek tartja azokat az intézkedéseket, amelyek megelőzik a városok terjeszkedését, amely nemkívánatos hatásokkal jár, főként a fenntartható fejlődés lehetőségeit illetően, mivel hatással van a talajok lezáródására, árvizek lehetőségét teremti meg, valamint megnehezíti a kockázatmegelőzést és a vízellátásnak, illetve a levegő minőségének a szavatolását; ezenkívül kihat a mobilitásra (forgalomtorlódás, megnövekedett infrastrukturális költségek) és általában a területtervezésre is. Ezek a problémák megoldhatók, amennyiben a városi és vidéki területek partnerségben dolgoznak;

50. kiemeli, hogy be kell vonni a magánszektor és a szociális gazdaságot, amelyeknek a hozzájárulása több mint előnyös, tekintettel a teljesítménykritériumokra, a vállalkozói és innovációs kapacitásra, a lehetőségek érvényesítésére, valamint a társadalom mozgósítására, de főleg a tőkevonásra és a köz- és magánszféra közötti partnerségek kiépítésére;

51. emlékeztet a sikeres partnerség alapvető tényezőire: bizalomépítés, valamennyi létező lehetőség felmérése, a konkrét projektek megvalósítását középpontba helyező gondolkodás, a városok és a vidék szempontjából is nyertes megoldások, az alapok vonzásának célkitűzése, valamint következetesség és fenntarthatóság.

Kelt Brüsszelben, 2013. október 8-án.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
